

AYHAN GÖKHAN

János, a legkedvesebbik. A jegyzőkönyv

Hússzagú, zsúfolt teraszon állok,
ujjaid közt cigaretta elszívott oldal
a másik oldalon a leélt éveim száma. Látszik
várakozásunk nem egyenletes,
s találkozásunk sem az, mély kilincs.
Közeledést nem
ajánlok, mint a szeretet holdja sem

mutatja a tökéletest a kék vizek alján.
Megreggelizünk, valamit hagyunk a tálon,
a másik idejéből hagyjuk el a homályos
arcunk, szépen, alássan
mindent elhagyunk, s téged
a végén. Egy körfolyosó is véget érhet,
Isten. Vizes vagy, mint a hallgatás, és néma,

mint a felkavart vizek, s a vizekben élő,
vak vízi istenek, halszag. A fogaid épek,
nem értem, hogy lehetsz ennyire ép és
hogyan lehetsz ennyire
vidám. A kenőkést, ha ideadnád.

Hogy lehetsz
a közelemben.

Siennai Szent Katalin. A szentek körülírása

A szentekkel szappant etettek, azért
voltak olyan tiszták. Mint a megerőszakolt nők,
zárkóztak, egy anyanyelv nőtt a méhük helyén,
s sose tudták a kifejezést. Téged vagy engem
őriztek abban a nyelvben, te vagy az én nyelvem.
Vagy nincs többről szó, csak egyvalamiről, csak
hogyan nem is voltak szentek. Csak tiszták, mint a szappan.